

Book Review: The Power of Sacrifice

Rindhamma Dharmmukta¹

Abstract

Compassion is a universal Dharma that keeps the world at peace. When oppressed by others, the compassionate ones will always forgive; like Nila in “Vanished”, a juvenile literature. When suffering from scarcity of food and things, the compassionate ones will always sacrifice; like Chen Shu-Chu and the Salwen. Nila spent a long time and tried extremely hard to look for her lost Vina, but, when she got a chance to get it back, she bravely gave it to the one who needed it. Chen Shu-Chu, extraordinary generosity, was a poor vegetable seller. When she could earn more income, in spite of using it for her own happiness, she sacrificed a large amount to others to save them from trouble. The Salwen told us about the power of half that could wonderfully change our world. These people’s compassion really provided support in the world.

Keywords: Juvenile Literature--Vanished, Biography--Chen Shu-Chu, Biography--The Salwen

¹ Lecturer at Graduate School and Office of Academic and Public Research Administration, Eastern Asia University, e-mail: bplangsorn@gmail.com

พลังแห่งการให้

วินธรรม ธารมุกตา¹

บทคัดย่อ

เมตตาเป็นหลักธรรมสากลที่รักษาโลกนี้ให้ดำรงอยู่ได้อย่างสงบสุข เมื่อมีการเบียดเบียนกันในหมู่มนุษย์ ผู้ที่มีเมตตาจะให้ภัย เหมือนอย่างตัวละครชื่อนีลาในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง ล่องหน เมื่อมีความอดอยากขาดแคลน ผู้ที่มีเมตตาจะเสียสละแบ่งปัน เหมือนอย่างเงินชูजूวีและครอบครัวซัลเวน วิญญาณของนีลาหายไป นีลาใช้เวลาและความพยายามอย่างยิ่งในการตามหาวิญญาณ แต่เมื่อมีโอกาสจะได้วิญญาณคืน เธอกลับยอมเสียสละเพื่อให้ผู้อื่นที่มีความต้องการเช่นเดียวกัน ได้ครอบครองวิญญาณนั้น เงินชูजूวี แม่ค้าผัก ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ มีชีวิตที่ลำบากยากจน แต่เมื่อเธอมีรายได้มากขึ้น แทนที่จะเสพสุขเฉพาะตน เธอกลับบริจาคเงินจำนวนมากเพื่อที่คนอื่นจะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนเธอ ครอบครัวซัลเวนได้เล่าเรื่องพลังแห่งการแบ่งครั้งที่เปลี่ยนแปลงโลกได้อย่างน่าอัศจรรย์ ความเมตตาของบุคคลเหล่านี้ค้าจนโลกไว้ได้จริงๆ

คำสำคัญ: วรรณกรรมเยาวชน--ล่องหน ประวัติบุคคล--เงินชูजूวี ประวัติบุคคล--ครอบครัวซัลเวน

ศูนย์คุณธรรม
(องค์การมหาชน)

¹ อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยและสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย e-mail: bplangsorn@gmail.com

ล่องหน

ล่องหน เป็นวรรณกรรมเยาวชน แปลจากเรื่อง Vanished ของ Sheela Chari ซีลา ชารี เกิดที่ประเทศอินเดีย ย้ายตามครอบครัวไปอยู่สหรัฐอเมริกาตั้งแต่อายุเพียง 3 ขวบ เธอรักงานเขียนและเสียงดนตรี ความเป็นอินเดียและอเมริกัน จึงได้สะท้อนสิ่งเหล่านี้ไว้ในวรรณกรรมเรื่องแรกในชีวิต หนังสือเรื่อง ล่องหน เข้ารอบสุดท้ายในการประกวดวรรณกรรมเยาวชน รางวัลเอดการ์ แอลัน โป Edgar Allan Poe เกิดที่เมืองบอสตัน สหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1809 เป็นนักเขียนเรื่องสั้น บทกวี นวนิยาย ตำรา ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ ความเรียง และบทวิจารณ์หนังสือ เขาเป็นผู้สร้างสรรค์นวนิยายนักสืบสมัยใหม่ และนวนิยายวิทยาศาสตร์ เป็นชาวอเมริกันคนแรกที่เลี้ยงชีวิตด้วยการเป็นนักวิจารณ์วรรณกรรมและนักทฤษฎี (Theoretician) เขามีงานตีพิมพ์ตั้งแต่อายุ 18 ปี นวนิยายที่มีชื่อเสียง เช่น “The Tell-Tale Heart,” “The Raven,” และ “The Fall of the House of Usher.” เขาเสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ.1849 The Mystery Writers of America (MWA) ตั้งรางวัลเอดการ์ขึ้น (The Edgar Awards) เมื่อปี ค.ศ. 1945 เพื่อมอบรางวัลสำหรับนักเขียนเรื่องลึกลับหลายๆ ประเภท มีการมอบรางวัลครั้งแรกในปีต่อมา สำหรับรางวัลวรรณกรรมเยาวชนมีการมอบรางวัล Best Juvenile Kids Mystery Book Edgar Award Winners and Nominees ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1961 และมี Best Young Adult Mystery Book Edgar Award Winners and Nominees ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1989

วิทยาศาสตร์

สิ่งที่ล่องหนในเรื่องนี้คือวิชา เครื่องสายพื้นเมืองของอินเดีย นักดนตรีหญิงชาวอเมริกันซึ่งกำลังเดินทางไปแสดงดนตรีที่อินเดีย ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต เมื่อหน่วยกู้ชีพเข้ามาถึงที่เกิดเหตุ ยังมีคนเห็นเครื่องดนตรีที่เธอนำติดตัวไปด้วยอยู่ในสภาพดี แต่เมื่อเจ้าหน้าที่จะมาจะติดแถบทะเบียน วิชากลับหายไปไร้ร่องรอย ตัวละครเอกของเรื่องคือ นีลา นักเรียนชั้นประถมปีที่หกในประเทศสหรัฐอเมริกา ครอบครัวของนีลาเป็นชาวอินเดีย-อเมริกัน คุณย่าลลิตา บัญญัติ ส่งวิชาแสนสวยจากประเทศอินเดียให้นีลาซึ่งเรียนวิชากับป้าสุธา ป้าสุธาบอกว่าวิชาของนีลาเป็นของดั้งเดิมของคุณแท้ๆ ทำขึ้นด้วยฝีมือช่างระดับตำนานและหาไม่ได้ง่ายๆ คุณย่าแนะนำให้นีลาฝึกเล่นวิชาคนเดียวในห้องและรักษาวิชาให้ดี ตอนนั้นเด็กหญิงไม่เข้าใจว่าทำไมจะต้องทำอย่างนั้น ความฝันของเธอคือได้เล่นดนตรีต่อหน้าผู้คนมากมาย และเมื่อมีวิชาแสนสวยที่มีความสำคัญมากๆ นีลา ก็อยากจะทำให้คนอื่นได้เห็นวิชาของเธอ นีลาจึงเอาวิชาไปโรงเรียนให้เพื่อนๆ ได้ชื่นชมด้วย

วันนั้นเองที่วิชาล่องหน เหมือนในอดีตที่วิชาไม่เคยอยู่กับใครนานและจะกลับไปร้านเดิมเสมอ จนเชื่อกันว่าเป็นคำสาป ตอนที่วิชายังอยู่ที่บ้านคุณย่าในอินเดีย คำสาปยังไม่แสดงฤทธิ์ เนื่องจากคุณย่ามีวิชาหลายตัว ครั้งหนึ่งคุณย่าจำเป็นต้องเปลี่ยนกล่องใส่วิชา วิชา ตัวอื่นที่ไม่ได้ต้องคำสาปจึงหายไปแทนวิชาที่ต้องคำสาป คุณย่าเกรงว่าวิชาที่ต้องคำสาปจะหายไปอีก จึงส่งไปให้หลานสาวซึ่งอยู่ไกลกันคนละซีกโลก นีลารู้เรื่องนี้เมื่อวิชาหายไปแล้ว

นักสืบนิลา

เพราะนิลาขนาดใหญ่ถึงสี่ฟุต เพื่อนของพ่อ จึงออกแบบหีบติดล้อ ให้นีลาใส่วีณา ลากไปด้วยได้ วันนั้นนิลาเดินลากหีบวีณากลับบ้าน ขณะเดินผ่าน โบสถ์ศิลาที่นิลาเรียนศิลปะ ฝนเริ่มตกแล้วก็เทลงมา ราวฟ้าถล่ม นีลาวิ่งเข้าไปหลบฝนที่หน้าโบสถ์ศิลา มีชายชราแต่งกายภูมิฐานคนหนึ่งเปิดประตูโบสถ์ รับนิลาเข้าไปในโบสถ์ ชวนไปชงเครื่องดื่มอุ่นๆ ในครัว กลับออกมาจากครัว วีณาหายไปจากที่นิลา วางไว้ เดินหาจนทั่ว ก็ไม่เจอ นับแต่วันนั้น นีลา ก็เฝ้าตามหาวีณาของเธอ แอบสืบหาข้อมูลบุคคลที่โบสถ์ ตามดูพฤติกรรมของเพื่อนที่โรงเรียน ต้องเผชิญ สถานการณ์นำตื่นเต้นหลายครั้งหลายหน กว่าจะได้ ข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ วีณาของเธอ เธอต้องปิดบังพ่อแม่ว่าไปทำอะไรบ้าง ต้องทำอะไรๆ อย่างที่ไม่เคยทำ นีลาค้นพบตัวละคร เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เรื่องราวลึกลับซับซ้อนเหมือนอ่าน นิยายสืบสวนสอบสวน ชวนติดตาม

ความสุขที่เกิดขึ้นจากความเสียสละ

ตอนท้ายๆ ของเรื่อง หลังจากที่นิลาได้ สืบสาวราวเรื่องเกี่ยวกับวีณาที่เธอรักนักหนา จนรู้ เรื่องมากมาย แต่ก็ยังมีอีกหลายเรื่องที่นิลาอยากรู้ รายละเอียดเพิ่มขึ้น เมื่อมีโอกาสได้พบศาสตราจารย์ แทนเนนบอม นักดนตรีที่สนใจศึกษาประวัติศาสตร์ ดนตรี นีลาพยายามขอให้แทนเนนบอมเล่าเรื่องวีณา อีก แทนเนนบอมกลับให้ข้อคิดว่า "ฉันไม่รู้หรอก นะว่า ทำายที่สุดแล้ว สิ่งที่เราได้รู้มันได้นำพา ความสุขมาให้เราแค่ไหน บางครั้งเวลาได้ ครอบครองของล้ำค่า มันกลับส่งผลต่อชีวิตที่เหลือ ของเราให้เป็นไปอย่างที่ไม่ควรจะเป็น เหมือนการ ครอบครองเพชรโฮปนั่นแหละ เราจะไม่ใช่มัน

ไปสนามเด็กเล่นหรือก ความจริงก็คือเราจะเลิกไป สนามเด็กเล่นเลยต่างหาก" (หน้า 237)

ในที่สุด วีณาของนิลา ก็กลับไปที่บ้านเดิม ที่อินเดีย ตัวละครสำคัญในเรื่องต่างเดินทางไป อินเดียเพื่อตามหาวีณาที่ต่างคนต่างคิดว่าตนเอง เป็นเจ้าของ และความจริงก็เปิดเผยออกมาว่าใคร ชโมยวีณาของนิลาไป และใครชโมยต่อไปอีกทอด หนึ่งการทำให้วีณาล่องหนไปจากผู้ครอบครองอยู่ มีวิธีการสลับซับซ้อนอย่างไรบ้าง วีณากลับไปที่ บ้านเดิมได้อย่างไร คำสาปเกิดขึ้นได้อย่างไร คุณย่า ได้วีณามาอย่างไร เหตุการณ์คลี่คลายลงได้ เนื่องจาก นีลาเข้าใจจิตใจของคนที่เคยครอบครอง วีณามาก่อน เธอสละสิทธิ์ความเป็นเจ้าของวีณา ให้สองคนตามหาหลานที่เป็นพ่อและลูกสาวของ นักดนตรีหญิงชาวอเมริกันที่ประสบอุบัติเหตุ เสียชีวิตในอินเดียเมื่อหลายปีก่อน เป็นความ กล้าหาญของนิลาที่เกิดจาก "ความพยายามที่บีบคั้น จิตใจจนเธอแทบรับไม่ไหว" ผลก็คือเธอได้รับความ ชื่นชมยินดีจากทุกคน ความภาคภูมิใจของพ่อแม่ มิตรภาพจากเพื่อน และได้วีณาตัวใหม่จากคนที่ สร้างนิทานเรื่องคำสาปของวีณาของครูแท้ๆ ความสุขที่สลายไปพร้อมกับวีณาที่ล่องหนไปจาก ทุกๆ คนจึงกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

เงินชู้จวี แม่ค้าผัก ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่

หนังสือเล่มนี้นอกจากจะมีคุณค่าสูงยิ่ง ในตัวเองแล้ว ยังมีบุคคลสำคัญของไต้หวันยกย่อง และแนะนำให้อ่าน เช่น ประธานาธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ประธานสภาอากาศ และผู้กำกับภาพยนตร์รางวัล ออกสการ์ ตัวเงินชู้จวีเองก็ได้รับยกย่องอย่างสูง

ในปี พ.ศ. 2553 นิตยสาร Times ให้เป็น 1 ใน 100 บุคคลผู้ทรงอิทธิพลที่สุดของโลก นิตยสาร Forbes ให้เป็น 1 ใน 48 นักบุญยอดเยี่ยมแห่งเอเชีย-แปซิฟิก และ นิตยสาร Reader's Digest ให้เป็นบุคคลแห่งปีของเอเชียเพราะเธอเป็นแม่ค้าผักที่บริจาคให้สถานสงเคราะห์ต่างๆ รวมแล้วกว่า 10 ล้านดอลลาร์ได้หวั่น หรือ 8,200,000 บาท ตัวเงินชูจวีอธิบายความคิดเกี่ยวกับการบริจาคไว้ในหน้า 186 ว่า "เป็นการฝากเงินในธนาคารเพื่อให้ดอกเบี้ยงอกเงย เวลาบริจาคเงิน ฉันก็คิดว่าเป็นการโอนเงินจากธนาคารหนึ่งไปยังธนาคารอีกแห่ง โดยให้เหตุผลแก่ตัวเองว่า ธนาคารนี้ให้ดอกเบี้ยต่ำ จึงต้องเปลี่ยนไปฝากธนาคารที่ให้ดอกเบี้ยสูงกว่า" ดอกเบี้ยที่สูงกว่าคือความสุขทางใจที่ผู้บริจาคได้รับ ความสุขทั้งทางวัตถุและทางใจของผู้รับนั้นเป็นดอกเบี้ยที่เห็นได้ในชาตินี้ และสำหรับคนที่เชื่อเรื่องชาติหน้า การบริจาคหรือการเสียสละเป็นการสะสมบุญที่จะให้ผลตอบแทนในชาตินี้และชาติหน้า

ภาระที่มาถึงก่อนเวลาอันควร

ครอบครัวของเงินชูจวียากจน พ่อแม่มีอาชีพขายผัก ตอนที่แม่ตั้งครรภ์ลูกคนที่เจ็ด เด็กตัวใหญ่มาก จะต้องผ่าท้องคลอด โรงพยาบาลเรียกเงินมัดจำ 5,000 ดอลลาร์ได้หวั่น พ่อหาเงินมาให้โรงพยาบาลไม่ทัน แม่จึงสิ้นใจไปพร้อมกับลูกน้อยในครรภ์ เมื่อแม่ยังอยู่ แม่จะยากจน แต่ด้วยความประหยัดและการที่แม่ดูแลเอาใจใส่อย่างดี เงินชูจวีจึงมีชีวิตวัยเด็กไม่ลำบากนักจนกระทั่งจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนกระทั่งแม่จากไป ชีวิตวัยเด็กของเธอก็จบลงด้วย เงินชูจวีกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องดูแลพี่น้องและพ่อ เงินชูจวีเขียนไว้ในหน้า 28 ว่า

"สภาพความเป็นอยู่อันยากลำบากเป็นบททดสอบคนที่ดีมาก ทำให้คนที่ไม่รู้ประสีประสาอะไรอย่างฉันโตเป็นผู้ใหญ่ในฉับพลัน เมื่อก่อนฉันไม่เคยเรียนรู้การทำงานบ้านมาก่อน แต่ในเมื่อไม่มีคนสอน ฉันจึงต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง และสุดท้ายฉันก็ทำเป็น" เงินชูจวีบริหารเงินที่พ่อให้วันละ 10 ดอลลาร์ได้หวั่น เป็นค่าอาหารสำหรับทุกคนและค่าใช้จ่ายในบ้าน อาหารหลักที่มีปริมาณมากพอสำหรับทุกคนคือข้าวต้ม เงินชูจวีจะตักข้าวให้ทุกคนก่อน ส่วนตนเองกินน้ำข้าวเป็นหลัก บางครั้งไม่ได้กินแม้แต่ข้าว ต้องตักน้ำแทน น่องๆ เห็นก็อดข้าวด้วย และเก็บเงินค่าขนมที่ได้เพียงวันละน้อยนิด รวมกันไปซื้ออาหารเจให้พี่สาว พี่สาวกลับคิดว่าน้องชายขโมยเงินไปซื้อ แล้วก็ลงโทษน้องเมื่อน้องสารภาพความจริง พี่น้องจึงกอดกันร้องไห้สำหรับพ่อ เงินชูจวี เขียนเล่าไว้ในหน้า 170 ว่าชีวิตของพ่อเหมือนกับชีวิตของฉันมาก ต้องเสียสละและต่อสู้เพื่อครอบครัว แต่สุดท้ายทุกคนก็ต้องจากไปมือเปล่า ทั้ง 'เงิน' ไร้เท่าไร ฉันไม่รู้แต่ 'สิ่งดีๆ' ที่พ่อเคยทำไว้ฉัน จำได้แม่นยำ เขาต่อสู้เพื่อครอบครัวของเรามาตลอด" ชีวิตคนจนมีเรื่องประทับใจและสะเทือนใจมากมาย สะเทือนใจในความแล้งน้ำใจของบางคน ประทับใจในความร่ำรวยน้ำใจของหลายๆ คน สะเทือนใจในความยากลำบากที่คาดไม่ถึงการอ่านหนังสือหลากหลายประเภทจึงเป็นการเพิ่มสติปัญญาและประสบการณ์ชีวิตที่มีคุณค่ายิ่ง ทำให้มีจิตใจกว้างขวาง เข้าใจผู้คนที่มีความคิดเห็นและอารมณ์ความรู้สึกแตกต่าง ไม่หลงเหลือหัวใจอยู่กับความสุขสบายของตนเอง จนลืมความทุกข์ยากของประชาชน ชีวิตของคนที่อยู่บ้านหลังใหญ่ในชุมชน

คนร่ำรวย ขับรถคันใหญ่ไปบนถนนกว้างใหญ่ ไปที่ทำงานหรือสังสรรค์ในสถานที่หรูหรา ย่อมไม่มีโอกาสเห็นชีวิตของคนยากลำบาก และยากที่จะเข้าใจความทุกข์เข็ญของผู้ที่มีโอกาสน้อยกว่าจนเปรียบเทียบกันไม่ได้ แม้แต่คนรวยที่เคยยากจนสุดๆ มาก่อน ก็อาจลืมเลือนประสบการณ์เดิมของตนไปในที่สุด

หนังสือ *เงินชูจวี* แม่ค้าผัก ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ จะสะกิดให้ฉุ่กคิดถึงคนที่มีน้อยกว่า คนที่ต้องการความช่วยเหลือ และคิดถึงการช่วยเหลือคนอื่น

สังคมกล่อมเกล่า

เงินชูจวี เริ่มชีวิตแม่ค้าด้วยการสังเกตวิธีการค้าขายของแม่ค้าคนอื่น การลองผิดลองถูก บางเรื่องก็ถามหรือขอคำแนะนำจากแผงข้างๆ หรือผู้รู้ และที่สำคัญคือการคิดเปลี่ยนแปลง จากเดิมที่พ่อแม่เคยขายแค่อันหอม ขิง พริก และหน่อไม้เงินชูจวีก็ขอร้องพ่อซึ่งเป็นคนขนผักมาจากตลาดขายส่ง ให้หาผักชนิดอื่นมาขายด้วย พริกที่ใกล้จะเสีย ก็เอาไปตากแดด ทำพริกแห้ง พัฒนาการจัดผักให้ลูกค้าหยิบได้สะดวกขึ้น เพิ่มเวลาเปิดร้านและขยายกิจการออกไปเรื่อยๆ เพื่อจะหาเงินได้มากขึ้นสำหรับค้ำครองทุกคนในครอบครัว ความสูญเสียที่เกิดจากความจนเป็นสิ่งที่ต้องจดจำ ไม่ใช่แต่แม่เท่านั้น ที่ตายไปเพราะหาเงินมาให้หม่อไม่ทันตอนที่น้องสามของเงินชูจวีป่วยหนัก พ่อไปขอกู้เงินจากสหกรณ์และต้องมีคนค้ำประกัน พ่อเดินทางไปหาญาติที่เปิดฟาร์มเกษตรอยู่บนเขา จ๊อเป็นให้ค้ำประกันให้ พ่อไปหาที่บ้าน คนที่บ้านบอกว่าอยู่บนเขา ขึ้นไปหาบนเขา ก็มีคนบอกว่าเขาลงไปแล้ว พ่อต้องวิ่งขึ้นลงเขากว่าสิบครั้งญาติสนิทผู้ร่ำรวยคนนั้นก็ยังไม่ยอมค้ำประกันให้

ครูประจำชั้นของน้องสามมาเยี่ยมและให้กำลังใจที่บ้านทุกวัน ได้เรียไรเงินครูและนักเรียนทั้งโรงเรียนมาช่วย รวมกับเงินที่พ่อยืมมาได้ จึงส่งน้องสามเข้าโรงพยาบาลสำเร็จ แม้จะช่วยชีวิตน้องสามไม่ได้ แต่น้ำใจจากคุณครูและนักเรียนโรงเรียนประถมเหรินอ้าย สำหรับเงินชูจวี "เปรียบเสมือนลำแสงสีทองที่ลอดผ่านชั้นเมฆในวันที่ท้องฟ้าครึ้มมัว ซึ่งนำความอบอุ่นและแสงสว่างมาสู่กลางใจเรา ทำให้เราสัมผัสได้ถึงความซาบซึ้งใจจากการเป็นผู้ได้รับการช่วยเหลือ และเหตุการณ์นี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความดีภายในใจฉัน" (หน้า 38) นับได้ว่าเงินชูจวีคิดเป็นและมองมุมดีของคนที่เป็นกำลังใจให้ตนเอง แม้จะเจอเพื่อนมนุษย์ที่ไร้เมตตา และบางคนก็โกงซึ่งหน้า เพื่อนของพี่ชายที่เรียนมหาวิทยาลัยด้วยกันชวนกันลงทุนเลี้ยงวัวเนื้อ พอธุรกิจจะไปไม่รอดเพื่อนก็ขายหุ้นให้พี่ชาย ในที่สุดก็ขาดทุนเป็นหนี้เป็นสินมากมาย ให้น้องสาวต้องหาเงินมาชดใช้ให้ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อนของพ่อบอกว่า หิ้วเงินไปไทเปแป๊บเดียว กลับมาก็ได้เงินเพิ่มอีกหลายเท่า พ่อขนเงินที่มีอยู่และเบิกจากธนาคารทั้งหมดนั่งเครื่องบินไปไทเป แต่แล้วก็กลับมามือเปล่า แถมยังมีหนี้จากตลาดขายส่งอีก เงินชูจวีจึงขอดูแลเงินเอง และให้เงินพ่อใช้เป็นรายเดือน อีกครั้งหนึ่งเงินชูจวีเปียแซร์ เพื่อบริจาคให้บ้านเด็กโณเนลิฟร์ส แต่ถูกเท้าแซร์ขีดเงินไป เธอจึงยืมเงินเพื่อนไปทำบุญตามที่ตั้งใจไว้ เพราะคิดว่าจะได้ช่วยเหลือเด็กๆ ตนเองทำงานหนักอีกหน่อย ก็จะชดใช้หนี้หมด

ปรัชญาชีวิต

หลายปีที่ผ่านมา พ่อให้เงินจำนวนจำกัดให้เงินชูจวีใช้จ่ายในครอบครัว เงินที่เหลือ พ่อเก็บ

ไว้เองและฝากธนาคารไว้ เงินชูจวีไม่มีเงินใช้ส่วนตัวเลย เธอจึงขยายเวลาการขายผัก เงินที่ได้จากการขายผักนอกเวลา จึงจะเก็บไว้ใช้เอง เวลาเปิดภาคเรียนแต่ละครั้ง ถ้าเงินของพ่อไม่พอจ่ายค่าเทอมให้ลูกๆ เงินชูจวีจะออกเงินสมทบด้วยจำนวนเงินที่พอกพูนขึ้นเกิดจากความเฉลียวฉลาด ช่างสังเกต รู้จักคน ความขยันอดทนและความซื่อสัตย์ของเงินชูจวี แม้อุปสรรคจะซื้อผักจำนวนมากเท่าไร เธอก็เลือกผักให้ลูกค้าได้ผักสวยๆ ไม่มีผักที่ลูกค้ารับไปแล้วต้องทิ้งเพราะใช้ไม่ได้ หน่วยงานต่างๆ ทั้งราชการและเอกชนจำนวนมากจึงสั่งซื้อผักของเงินชูจวี พ่อซื้อผักมาขาย เงินชูจวีจัดผักตามที่ลูกค้าสั่ง น้องชายส่งผักให้ลูกค้า ชีวิตที่มีแต่งาน ทำให้เธอไม่มีเวลาใช้เงิน แม้แต่การรับประทานอาหาร เงินชูจวีก็กินอาหารเจเพียงวันละหนึ่งมื้อ และเนื่องจากร้านอาหารข้างตลาดไม่ขายอาหารเจ เธอจึงซื้อข้าวเปล่ามาหนึ่งชาม เทหมีกึ่งกระป๋องลงไป แล้วพู่ลงห้องอย่างรวดเร็ว หมีกึ่งทำมาจากแป้งข้าวสาลีหรือแป้งข้าวเหนียว บางทีเงินชูจวีก็กินข้าวกับเต้าหู้ยี้ หรือน้ำแกงผักเต้าเจี้ยว ปรัชญาการกินของเงินชูจวีคือ “พวกที่กินแต่ของดีๆ มีชีวิตอยู่ได้ พวกที่กินของไม่ดีก็มีชีวิตอยู่ได้เหมือนกัน ในเมื่อผลลัพธ์เหมือนกัน แล้วจะไปทำให้มันยุ่งยากทำไม” แต่ร่างกายมนุษย์ไม่ใช่เหล็กไหล เมื่ออายุยังน้อย ร่างกายยังคงสภาพอยู่ได้ในภาวะที่ต้องทำงานหนัก พักผ่อนน้อย และอาหารไม่เพียงพอ ครั้นเวลาผ่านไป ร่างกายของเงินชูจวีก็เสื่อมโทรมลง ถึงขนาดต้องเข้าโรงพยาบาลรักษาวัณโรค อีกครั้งหนึ่งต้องผ่าตัดรักษาอาการเจ็บเท้า นี่เป็นกรรมเก่าในความคิดของเงินชูจวี ดังที่เขียนไว้ในหน้า 157 ดังนี้

ถึงแม้ฉันใช้ชีวิตอยู่กับความเจ็บปวดทุกวี่ทุกวัน แต่ฉันก็ไม่เคยคิดจะยอมแพ้หรืออยากฆ่าตัวตายเลยแม้แต่ครั้งเดียว คนที่ท้อแท้ใจบางคนชอบพูดว่า อยากฆ่าตัวตาย ฉันว่าคนพวกนี้โง่เหลือเกิน ทำอะไรไว้ชาตินี้ ชาติหน้าก็จะได้รับผลกรรมนั้น คิดค้างอะไรไว้ในชาติที่แล้ว ชาตินี้ก็ต้องชดใช้คืนเขาไป ถ้าชาตินี้ชดใช้ไม่หมด ชาติหน้าก็ต้องชดใช้ต่อ จะฆ่าตัวตายก็ครั้งก็หนีไม่พ้น แถมยังต้องชดใช้คืนมากขึ้นอีกด้วย

ความเจ็บปวดทางกาย ฉันจึงคิดเสียว่าเป็นการชดใช้กรรม ไม่ว่าจะป็นกรรมที่ฉันติดค้างคนอื่น หรือกรรมที่คนอื่นติดค้างฉันไว้ ฉันก็อยากให้มันหมดสิ้นกันไป ไม่ต้องติดค้างอะไรกันอีก ฉันเชื่อว่าสุดท้ายแล้ว เหตุการณ์นี้จะต้องจบลงด้วยดี

ความสบายใจจากการให้

เงินชูจวีประหยัดค่าใช้จ่ายเพื่อตนเอง แต่ไม่เสียดายเงินในการทำบุญ หลังจากพ่อเสียชีวิตไปแล้วไม่นาน เงินชูจวีบริจาคเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ได้วันให้สถานธรรมแห่งหนึ่งในนามของพ่อ แต่หลังจากได้เห็นนักบวชจำนวนหนึ่งไม่ปฏิบัติตามศีล เงินชูจวีจึงหันมาบริจาคเงินให้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น เลี้ยงดูเด็กกำพร้า ช่วยให้เด็กเรียนหนังสือ ตั้งกองทุนช่วยเหลือในกรณีเร่งด่วน และสร้างห้องสมุดโรงเรียนประถมเหรินอ้าย เงินชูจวีบริจาคเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ได้วันให้โรงเรียนประถมเหรินอ้าย เพื่อก่อตั้งกองทุนช่วยเหลือในกรณีเร่งด่วนเมื่อ ค.ศ. 2000 สำหรับช่วยเหลือเด็กๆ ที่เกิดเหตุฉุกเฉินเหมือนตอนที่น้องชายของเธอป่วย เพื่อจะได้ไม่มีเหตุการณ์

เลวร้ายแบบเดียวกันเกิดขึ้นกับเด็กคนอื่นอีก ปีต่อมาเงินชู้จิวี่ก็บริจาคเงิน 4,500,000 ดอลลาร์ เพื่อสร้างห้องสมุดโรงเรียน เนื่องจากเงินชู้จิวี่ มีโอกาสได้เข้าห้องสมุดโรงเรียนอีกครั้งหลังออกจากโรงเรียนแล้วหลายปี และพบว่าห้องสมุดแทบไม่ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมเลย เธอคิดว่าห้องสมุดที่ดีจะมีประโยชน์มากต่อเด็กนักเรียน การสร้างห้องสมุดโรงเรียนเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับเงินชู้จิวี่ และสร้างความสุขความสบายใจให้เธออีกครั้ง เมื่อสี่อัฐี่เรื่องราวของเงินชู้จิวี่ และเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก อีกทั้งยังยกย่องให้เกียรติอย่างสูง เราคนไทยจึงได้ศึกษาการดำเนินชีวิตของเธอ นอกจากการใช้ชีวิตส่วนตัวแล้ว ยังมีบทบาทต่อพี่น้อง พ่อ และหลานๆ เงินชู้จิวี่บอกหลานว่า เงินที่มีอยู่ จะบริจาคให้การกุศล แทนที่จะให้หลานๆ สิ่งที่เรามอบให้หลานๆ คือ การใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า

พลังแห่งการแบ่งครึ่ง

พลังแห่งการแบ่งครึ่ง เป็นเรื่องเล่าถึงการพัฒนาความดีงามในจิตใจของครอบครัวซัลเวน แปลจากเรื่อง The Power of Half ของ Kevin and Hannah Salwen เควิน ซัลเวนเป็นนักหนังสือพิมพ์ส่วนภรรยาคือโจน เป็นพนักงานบริษัทที่ปรึกษา ทั้งสองอุทิศตนให้กับงาน ก่อร่างสร้างครอบครัวให้มีทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น ขณะเดียวกันกับบริโภคนิสัยสบายขึ้นเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ แม้กระนั้นทั้งคู่ก็ไม่ได้ลืมคนยากไร้ พวกเขาทำงานให้องค์กรฮาบีแพต (สร้างที่อยู่อาศัยเพื่อคนยากจน) ธนาคารอาหาร และเดอะ เซ็นทรัล ไนท์ เซ็นเตอร์ องค์กรเพื่อจัดหาที่พักยามค่ำคืน เท่านั้น

ยังไม่พอสำหรับฮันนาห์ ไม่เพียงเท่านั้นทั้งคู่เปลี่ยนแปลงชีวิตตนเอง โจนถึงกับตั้งคำถามกับสามีว่า "จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเราไม่มีเงิน"

แรงบันดาลใจ

ขณะเดียวกัน ลูกๆ ได้เรียนรู้การเสียสละที่โรงเรียน ฮันนาห์ ลูกสาวคนโต เข้าร่วมโครงการเออร์บัน เอ็ดเวนเจอร์ ของโรงเรียน เด็กๆ จะไปนอนค้างที่โรงเรียนเพื่อดูหนังเรื่อง Pay It Forward หลังจากนั้นเด็กๆ จะไปทำงานอาสาสมัครสองวัน ฮันนาห์ ออกไปทำงานที่ร้านอาหารของกลุ่มทำงานเพื่อสังคม กำไรจากการขายอาหารรวมทั้งทิปของเด็กที่เป็นอาสาสมัครจะเก็บเข้ากองทุนเพื่อช่วยเหลือคนไร้บ้านให้สามารถกลับไปทำงานเลี้ยงตัวเองได้ ร้านอาหารนี้มีโครงการแจกอาหารให้คนไร้บ้านในวันธรรมดาด้วย หนังเรื่อง Pay It Forward สร้างขึ้นจากนวนิยายชื่อเดียวกันของ Catherine Ryan Hyde เนื้อหาเป็นเรื่องของ Trevor McKinney นักเรียนเกรดเจ็ด วัยแปดปี คุณครูที่สอนสังคมศึกษามอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติงานเพื่อเปลี่ยนแปลงให้โลกดีขึ้น เทรเวอร์วางโครงการที่จะสร้างเครือข่ายการทำความดี เรียกว่า "Pay It Forward" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือหรือการกระทำดี จะทำความดีแก่ผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือต่อไปอีก หนังเรื่องนี้เป็นแรงบันดาลใจสำหรับการลงมือปฏิบัติตามจิตใจส่วนที่ดีของมนุษย์ อ่านหนังสือ The Power of Half และดูหนัง Pay It Forward เป็นการให้อาหารที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับจิตใจของเราเอง หากสามารถแปรไปสู่การกระทำได้ ก็จะเป็นการสร้างสรรคสังคมให้น่าอยู่ ผู้คนมีความสุข เมื่อกลับถึงบ้าน ฮันนาห์เล่าถึงป้ายที่แขวนอยู่เหนือกำแพง

ร้านอาหาร ซึ่งเป็นคำพูดของเซอร์ลีย์ คริสโฮล์ม อดีตสมาชิกสภาองเกรสหญิง ที่กล่าวว่า "การช่วยเหลือคนอื่นคือค่าเช่า ที่เราต้องจ่ายสำหรับการมีสิทธิได้ใช้ชีวิตอยู่บนโลกใบนี้อย่างเลิศหรู" (หน้า 38) นอกจากนี้ ฮันนาห์ ยังขอไปทำงานอาสาสมัครที่นั่นอีก และฮันนาห์ก็ได้รับอนุญาตให้ไปทำได้ สัปดาห์ละครั้ง

ครอบครัวที่ลงมือทำจริงๆ

ฮันนาห์เรียนรู้ความไม่เท่าเทียมในสังคมรอบตัว และยกเรื่องราวที่ได้พบเห็นมาพูดคุยในครอบครัว เธอบอกพ่อกับแม่ว่า "หนูไม่อยากเป็นครอบครัวที่แค่พูดเรื่องการทำนั้นทำนี่ หนูอยากเป็นครอบครัวที่ลงมือทำจริงๆ" (หน้า 55) แม่จึงเสนอให้ขายบ้านซึ่งเป็นบ้านหลังใหญ่เกินความจำเป็น ย้ายไปอยู่บ้านหลังเล็กลง และบริจาคของที่เหลือให้องค์กรการกุศล หลังจากนั้นครอบครัวก็วางแผนร่วมกันถึงกิจกรรมที่จะทำต่อไปหลังจากขายบ้าน ทุกคนจะต้องฟังความเห็นของโจเซฟ น้องชายของฮันนาห์ด้วย การขายบ้านหลังใหญ่แล้วย้ายไปอยู่บ้านหลังเล็ก ไม่ใช่ทำได้ง่ายๆ

ครอบครัวซัลเวนมีกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเพื่อสร้างคุณค่าแก่คนยากไร้ สิ่งที่พวกเขาเลือกทำนอกจากจะเป็นการช่วยเหลือคนที่ยากลำบากแล้ว พวกเขายังได้ประสบการณ์ชีวิตที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง

อ่านบทเรียนของครอบครัวซัลเวน

แทบจะทุกหน้าของหนังสือเล่มนี้มี ข้อความกินใจ มีคุณค่าควรแก่การอ่านอย่างยิ่ง เช่น การขบถผ่านคนจรจัดครั้งนั้นได้เปลี่ยนชีวิตฉันไปเลย ฉันรู้สึกเศร้า ฉันรู้สึกอยากจะช่วยเขา

แต่แล้วฉันก็โกรธ โกรธมากจริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฉันโกรธตัวเอง ฉันคิดว่าฉันช่วยพวกเขาได้มากมาย และยังช่วยคนยากจนได้อีกมากมายในโลกใบนี้ เพราะฉันมีมากเหลือเกิน (หน้า 49) ยิ่งเราครอบครองมาก ความเป็นคนของเรายิ่งน้อย ความมั่งคั่งของบางคนคือ ความยากจนของอีกหลายชีวิต (หน้า 51-52) ไม่ว่าคุณจะมีน้อยแค่ไหน มันก็คุ้มค่าที่จะสละไปครั้งหนึ่งเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงขึ้น คุณไม่จำเป็นต้องมีเหมือนครอบครัวบิล เกตส์ ถึงจะริเริ่มโครงการของตัวเองได้ ไม่จำเป็นต้องใกล้เคียงด้วยซ้ำ จริงๆ แล้ว โครบอกกันว่าเงินคือสิ่งเดียวที่เราจะให้ได้? บางครั้งการให้เวลาที่ดีกว่า การให้เงินหรือเสื้อผ้าด้วยซ้ำไป (หน้า 80) พ่อและแม่ก็จะฟังสิ่งที่ใจและฉันพูด พวกเขาเปิดรับความคิดใหม่ๆ และระหว่างที่พูดคุยกัน พวกเขาจะพยายามทำให้เรารู้สึกว่าทุกคนเท่าเทียมกันด้วย พ่อและแม่พยายามที่จะไม่เจ้ากี้เจ้าการทางความคิดและจะฟังด้วยจิตใจเปิดกว้าง เช่น มีอยู่คืนหนึ่งตอนกำลังทานอาหารค่ำกันอยู่ ฉันเล่าเรื่องที่มีคนมาบรรยายที่โรงเรียนเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่ดาร์ฟัวร์ พ่อกับแม่ไม่แม่แต่จะพยายามอบรมสั่งสอนฉันในทันทีที่เกิดอะไรขึ้นที่นั่น แต่แม่หยิบเอาข่าวเกี่ยวกับดาร์ฟัวร์ที่แม่อ่านเจอในหนังสือพิมพ์เข้าวันนั้นขึ้นมา แล้วอ่านให้พวกเราฟัง จากนั้นใจก็เริ่มแล้วว่าเรารู้อะไรเกี่ยวกับดาร์ฟัวร์บ้าง (หน้า 138) เมื่อเขาไม่สะสม เขาก็จะรู้สึกเครียดน้อยกว่าคนอื่น เขาไม่ต้องดิ้นรนอยากได้ในสิ่งที่คนอื่นมี แม้เขาจะต้องใช้ชีวิตอยู่ในนิวยอร์ก เมืองที่ผู้คนหมกมุ่นอยู่กับแนวคิดสร้างความมั่งคั่งอย่างโหดโหด ทรัมป์ และการกินอยู่อย่างฟุ้งฟ่าฟุ่มเฟือยของคนดังทั้งหลาย (หน้า 221) ยิ่งเรา

ถล่มถลายไปในโครงการแบ่งครึ่งของเรามากเท่าไร ครอบครัวเราก็ยิ่งรู้สึกได้ถึงแรงกระเพื่อมของการตัดสินใจที่จะยืนอยู่ในจุดของการเป็นผู้ให้แทนที่จะเป็นผู้ครอบครองสิ่งต่างๆ . . . เพื่อนๆหลายคนของฮันนาก็เริ่มทำโครงการแบ่งครึ่งเหมือนกัน เช่น การบริจาคเงินครึ่งหนึ่งของค่าจ้างที่ได้จากการรับดูแลเด็ก ไปให้กับองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม เด็กผู้หญิงคนหนึ่งจากโรงเรียนมัธยมเอกชนระดับสูงในนิวยอร์กอย่าง แชนปิ่นเขียนจดหมายมาบอกฮันนาห์ว่า “ฉันเคยฝันถึงการใช้ชีวิตอยู่ในแมนฮัตตันใหญ่ๆ และได้แต่งงานกับอภิมหาเศรษฐีสักคน แต่ตอนนี้ ฉันมองเห็นแล้วว่าโลกคือชุมชนขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงถึงกัน ฉันติดหนี้บุญคุณในเรื่องนี้กับคุณนะคะ เพราะวันนี้ ฉันเอาเสื้อผ้าที่ตัวเล็กเกินไปจนใส่ไม่ได้ หรือเสื้อผ้าที่ไม่ใส่แล้ว ออกมาจากตู้ และหวังว่ามันคงจะเดินทางไปถึงองค์กรที่จะช่วยเหลือสังคมได้” (หน้า 315) ครอบครัวซัลเวินเป็นครอบครัวในฝันทั้งในแง่ของความสัมพันธ์ในครอบครัว การมีส่วนร่วมของทุกคนในการก้าวเดินของครอบครัว การมีบทบาทต่อสังคม เราทุกคนก็ช่วยกันสร้างสังคมในฝันให้ปรากฏจริงในโลกนี้ได้

รายการอ้างอิง

ซีลา ซาวิ. (2556). *ล่องหน*. แปลจากเรื่อง

Vanished โดย ลลิตา ผลผลา. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

เฉินซูจวี. (2555). *เฉินซูจวี แม่คำฝัก ผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่*.

เรียบเรียงโดย หลิวหยงอี แปลโดย มนตรี เจียมจรวงศ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

อินสปายร์.

เควินและฮันนาห์ ซัลเวิน. (2555). *พลังแห่งการแบ่งครึ่ง*.

แปลจากเรื่อง The Power of Half

โดย วิลเลียม เอ็ม เอ็ม. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์ อะบุ๊ก.

(องค์การมหาชน)